

ת"פ 21879/03/20 - מדינת ישראל נגד נדים אבו נגמה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21879-03-20 מדינת ישראל נ' אבו נגמה

לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נדים אבו נגמה

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו **החזקת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 12.10.2018 במשך כשנה החזיק הנאשם בשטח אחסון בתוך בית שבו הוא מתגורר בעיירה א-ראם, באקדח חצי אוטומטי מסוג גל 45 ACP מ"מ שמספרו הסידורי 55800643 שבכוחו להמית אדם (להלן: "**האקדח**"); במחסנית ריקה ומתאימה לאקדח; ב- 21 כדורי אקדח בקוטר 45 מ"מ; וב- 26 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ (להלן: "**הציוד הנלווה**").

הנאשם לא היה בעל רישיון לשאת את האקדח ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק.

בכתב האישום יוחס לנאשם שבמעשיו החזיק בכלי נשק, בתחמושת, ובאביזרי נשק בלא רשות על פי דין.

תשובת הנאשם לאישום

3. הנאשם כפר באשמה. בתשובתו לאישום הכחיש שהחזיק באקדח בביתו, וטען שלא ידע על דבר קיומו. לדבריו מדובר בבית שאליו נהג להגיע פעמיים או שלוש בשבוע. עוד טען שבחיפוש נמצאו מספר פריטים שחלקם היו בדירה אחרת שאינה קשורה אליו.

עמוד 1

4. בהתייחס להליך החיפוש: טענה ההגנה שהחיפוש שנערך בבית היה בלתי חוקי כיוון שהמשטרה לא פנתה לבית המשפט מראש בבקשה למתן צו חיפוש כנדרש; קצין המודיעין פנה למשנה לפרקליט המחוז שאישר לו את החיפוש בחוסר סמכות; השוטרים לא הודיעו לנאשם שאין בידיהם צו חיפוש; השוטרים לא הודיעו לנאשם על זכותו לסרב לחיפוש; השוטרים ערכו את החיפוש ללא נוכחות עדים; השוטרים שתלו את האקדח בביתו של הנאשם; השוטרים ערכו חיפוש על גופה של אשת הנאשם ועל גופן של בנותיו הקטינות בלי אישור הורים ובלי הסכמת הקטינות; השוטרים חיפשו בדירה אחרת שאינה קשורה לנאשם ואינה קשורה לבעלים של הדירה שבה נכח, פרצו אותה ותפסו בה מוצגים ללא נוכחות עדים; השוטרים ערכו חיפוש בשלושה כלי רכב שאחד מהם שייך לנאשם והאחרים אינם קשורים אליו, בלי לבקש את רשות בעליהם.

5. עוד טענה ההגנה שלא הוצגה ראייה שהאקדח שנתפס בחיפוש הוא האקדח שנבדק במעבדה ושצוין בכתב האישום, שכן בדוח הפעולה נכתב שמדובר באקדח מסוג FN ובכתב האישום נכתב שהאקדח מסוג "גל". וכן טענה שהאקדח נתפס בדירה שאינה בחזקת הנאשם ושהשוטרים פרצו לדירה זו וערכו בה חיפוש שלא כדין.

6. בהתייחס להודאת הנאשם במשטרה: טענה ההגנה שיש לפסול את ההודאה מכוח כללי הפסילה הפסיקתית כיוון שנפגעה זכותו של הנאשם להיוועץ בעורך דין. לטענת ההגנה החוקר איפשר לנאשם לשוחח עם אשתו עוד טרם הודיע לו במה הוא חשוד כך שבאותו שלב הנאשם לא הבין זאת; אין תיעוד שנאמר לנאשם שזכותו להיוועץ בעורך דין אלא מתועדים דברי החוקר שאמר לנאשם: "דיברת עם אשתך אמרת לה שתמנה עו"ד שיפגוש אותך בבית המשפט"; החוקר לא ביקש מעורך הדין להגיע לתחנה; החוקר הסביר לנאשם שיש אפשרות שימונה לו עו"ד מהפרקליטות ולא אמר לו שמדובר בסניגוריה הציבורית ובכך הטעה אותו. לטענת ההגנה כל אלה הובילו לכך שהנאשם לא נועץ בעורך דין טרם שנחקר ועל כן נגרמה פגיעה קשה בזכות ההיוועצות.

הראיות שהובאו במשפט

7. מטעם המאשימה העידו העדים הבאים:

החוקר רס"ב נסיב ספא שהעיד על חקירת הנאשם במשטרה; מוהנד קבאני גיסו של הנאשם ובעל הבית מושא החיפוש שהעיד על השימוש בבית; צוער סהר ירושלמי שהעיד על החיפוש; רס"ר יצחק שגב שהעיד על החיפוש; רפ"ק אילן רחמים קמב"ל תחנת בנימין שהעיד על קבלת ההחלטה לערוך חיפוש ועל נסיבותיה.

8. מטעם המאשימה הוגשו המוצגים הבאים: הודעת לואא אבו נגמה במשטרה, אחיו של הנאשם שהעיד על נסיבות הירצחו של אחיהם מחמד במהלך סכסוך במשפחת אבו נגמה המורחבת (ת/1); הודעת יחיא אבו נגמה במשטרה, אחיו של הנאשם שהעיד על השימוש בבית בא-ראם ועל הסכסוך במשפחת אבו נגמה (ת/2); דוח פעולה - בדיקת אקדח שערך החבלן רס"ם אמיר רפ (ת/3); מזכר בנושא היוועצות בעורך דין שערכה החוקרת מורן שאזו (ת/4); מזכר בנוגע להורדה וצריבה של סרטון ותמונות שערך

השוטר יורם רובל (ת/5); מזכר בנוגע לתמונות שהורדו מסרטון החיפוש שערך השוטר יורם רובל (ת/6); תע"צ קבלת מוצגים לבדיקה שערכה רס"ר סימה אברהמי (ת/8); מזכר שיחה עם מוהנד קבאני בנוגע למגורי הנאשם בבית שערך החוקר חיים טולדנו (ת/9); פלט ממערכת אדם המעיד על היעדר רישיון נשק לנאשם חתום בידי החוקר אברהם דרעי (ת/10); חוו"ד מומחה ממעבדת נשק שערך המומחה רפ"ק אבי קויפמן (ת/11); הודעת הנאשם במשטרה שגבה החוקר נסיב ספא, דיסק הקלטה, ותמליל (ת/12) א-ג בהתאמה; טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה שערך החוקר נסיב ספא (ת/13); טופס העברת מוצג שערך החוקר נסיב ספא (ת/14); דיסק סרטון החיפוש שערך השוטר סהר ירושלמי (ת/15); דוח מעצר שערך השוטר סהר ירושלמי (ת/16).

9. מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:

הנאשם; שירין קבאני אשת הנאשם שהעידה על השימוש בבית ועל החיפוש; כאבר אבו נגמה, בתו של הנאשם שהעידה אף היא על השימוש בבית ועל החיפוש.

10. מטעם ההגנה הוגשו המוצגים הבאים: מזכר בנושא "אישור פרקליטות לביצוע חיפוש" שערך קמב"ל תחנת בנימין רפ"ק אילן רחמים (נ/1); פראפרזה של ידיעה מודיעינית מס' 18-2018-360 מיום 10.10.2018 בשעה 17:00 (נ/2); פראפרזה של ידיעה מודיעינית מס' 20-2145-597 מיום 11.10.2018 בשעה 17:00 שנתקבלה בהמשך לידיעה הקודמת (נ/3); מזכר המתעד את שעת קבלת כל אחת מהידיעות שערכה קמב"ל תחנת מודיעין רפ"ק מישל גרז'דיאנוב (נ/4).

גדר המחלוקת

11. הראיות המפלילות את הנאשם באות משני כיוונים - הליך החיפוש, והודאת הנאשם במשטרה.

ההגנה תקפה בטענותיה כאמור לעיל, הן את הליך החיפוש והן את ההודאה, וקבילותם עומדת במוקד המחלוקת שבין הצדדים.

12. לפיכך אדון בראיות שהובאו בנוגע להליך החיפוש ובנוגע להודאת הנאשם במשטרה בזיקה לטענות ההגנה.

דיון והכרעה

13. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, אלה הן מסקנותיי:

הליך החיפוש היה חוקי ותקין.

האקדח שנתפס בחיפוש הוא האקדח שנבדק במעבדת נשק ושצוין בכתב האישום.

האקדח והציוד הנלווה נתפסו בבידום בבית בא-ראם שהיה בחזקת הנאשם.

אין הצדקה לפסול את הודאת הנאשם במשטרה שכן לא נפגעה זכותו להיוועץ בעורך דין.

הודאת הנאשם במשטרה היא הודאת אמת ויש בכוחה להוביל להרשעתו.

אפרט את הנימוקים אשר עומדים בבסיס החלטתי.

הליך החיפוש היה חוקי ותקין

14. מצאתי שבנסיבות הספציפיות שלפניי קמה לשוטרים סמכות חיפוש בבית ללא צו שיפוטי.

15. סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") שכותרתו "חיפוש שלא על פי צו חיפוש" קובע כך:

**"25. שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם -
(1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב".**

16. בפסיקה נקבע שהדרישה הקבועה בסעיף 25 לפקודה בדבר קיומו של "יסוד להניח" היא פחותה מהדרישה בנוגע לסעיף 29 לפקודה שעניינו חיפוש באדם ללא צו ובנוגע לסעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 שעניינו מעצר אדם ללא צו. בשני מקרים אלה מתחייב קיומו של "יסוד סביר לחשד" (ראה ע"פ (מרכז) 46081-08-11 מדינת ישראל נגד חבושה ((26.02.2012)).

17. בהתייחס להסכמת החשוד לחיפוש נקבע בפסיקה כי משעסקין בנסיבות שבהן קיימת סמכות חיפוש ללא צו שיפוטי, לא נדרשת הסכמת החשוד לחיפוש (רע"פ 2161/21 משאין נגד מדינת ישראל ((18.07.2021)).

18. אזכיר שלאחרונה פורסם תזכיר חוק לתיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (עילות חיפוש במקום ללא צו בית משפט), תשפ"ב-2021 שמטרתו להוסיף לארבע העילות הקבועות בסעיף 25 לפקודה, עילה נוספת שעניינה סמכות חיפוש לצורך תפיסת ראיה בקשר לעבירות פשע מחמת חשש לפגיעה בה או להעלמתה. לעניין עילה זו הוסבר בתזכיר כי מועד קיום העבירה אינו המבחן המהותי, אלא מועד גילוי הראיה ואפשרות העלמתה אם לא תיתפס באופן מיידי. הצעת החוק עברה בקריאה ראשונה בכנסת התשע-עשרה, אולם דיוני ההכנה לקריאה שניה ושלישית בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת טרם הושלמו.

מן הכלל אל הפרט:

19. בעדותו של רפ"ק אילן רחמים קמב"ל תחנת בנימין (פרוטוקול עמ' 68) הוסבר שהמידע המודיעיני הראשון שהתקבל לימד שהנאשם מתכנן לנקום את רצח אחיו ומחזיק ברשותו נשק ארוך, תחמושת ואמל"ח נוסף. עם זאת המידע לא כלל את מיקום ההחזקה ועל כן לא היה מידע אופרטיבי שניתן לתרגמו לפעילות מבצעית (נ/2). המידע שהתקבל יום למחרת בשעה 17:00 כלל מיקום מדויק, ועל כן חייב פעילות אופרטיבית מידית (נ/3) (ראה עדותו של רפ"ק אילן רחמים פרוטוקול עמ' 68).

20. הצטברות הנתונים בשתי הידיעות המודיעיניות הובילה למסקנה שיש דחיפות רבה בעריכת חיפוש מידי כדי למנוע פגיעה בחיי אדם מחשש שייעשה בכלי הנשק שימוש לצורכי נקמה.

21. על יסוד הידיעות המודיעיניות היה לשוטרים יסוד להניח שנעברת במקום עבירת פשע של החזקת כלי-נשק שלא כדין ועל כן קמה להם הסמכות לערוך חיפוש ללא צו, חיפוש שנערך עוד באותו לילה.

22. בהתייחס לטענה בדבר קבלת אישור פרקליטות לעריכת חיפוש ללא צו בחוסר סמכות; איני מסכים עם ההגנה בעניין זה. כוונת קצין המודיעין במזכר היא לאישור משפטי שניתן בנסיבות שנוצרו לערוך חיפוש ללא צו על פי הסמכויות המוקנות לשוטרים בפקודה. אין מדובר על אישור חלף צו שיפוטי (בהקשר זה ראו את עדותו של רפ"ק אילן רחמים (פרוטוקול עמ' 69-71 ומזכר שערך בנושא זה נ/1)).

23. בהתייחס לטענה בדבר עריכת מעין שחזור שערכו השוטרים בבית, שבמהלכו הניחו את האקדח בבוידם ותיעדו זאת לאחר שהאקדח נתפס; אכן כך נהגו השוטרים בלי להסתיר זאת והסבירו את הדבר בכך שהיה צורך להמחיש היכן נמצאו האקדח והציוד הנלווה. כך שלא מצאתי שישנה חשיבות כלשהי לעניין זה.

24. בהתייחס לטענות בעניין חיפוש שלא כדין שנערך בדירה שנמצאת מעל בית הנאשם; גם במקרה זה סבור אני שקמה לשוטרים סמכות חיפוש ללא צו על פי סעיף 25 לפקודה. לאחר מציאת האקדח והציוד הנלווה בבית הנאשם, נמצא בבית מפתח של דירה נוספת. כיוון שהנאשם החזיק במפתחות הדירה הנוספת, משמע שהייתה לו שליטה בה. בנסיבות אלה קם יסוד להניח שאולי מאוחסנים באותה דירה כלי נשק נוספים או אמל"ח, שהרי על פי המידע המודיעיני הנאשם החזיק ברובה שלא נמצא במהלך החיפוש בביתו. על נסיבות החיפוש בדירה הנוספת העיד השוטר יצחק שגב (פרוטוקול עמ' 47).

25. בהתייחס לטענה שהחיפוש נערך ללא עדים; מדובר בחיפוש שנערך מעבר לקו הירוק בחסות הצבא שהוא הריבון בשטח. הכוח הצבאי המלווה היה גדול (ראו עדותו של השוטר יצחק שגב פרוטוקול עמ' 44, ועדות הנאשם שהעיד שמדובר היה ב-30 עד 40 חיילים פרוטוקול עמ' 30). אישור התכניות התקיים לפני מפקד החטיבה הצבאי (ראו עדותו של רפ"ק אילן רחמים פרוטוקול עמ' 67). הדברים מלמדים על הסכנה שהייתה גלומה בפעילות מבצעית בעיירה א-ראם. החיפוש נערך לעיניי אשתו של הנאשם שנכחה בבית לאחר שהנאשם הסכים לכך (ראו עדות השוטר יצחק שגב פרוטוקול עמ' 45, וראו גם את

התייחסות שירין קבאני אשת הנאשם שטענה בעדותה שנכחה בבית אך לא התלוותה לשוטרים אלא השגיחה על ילדיה, פרוטוקול עמ' 63). כך שגם אם לא נערך החיפוש בפני שני עדים, ואשתו של הנאשם לא התלוותה לשוטרים, מדובר במצב שבו לא ניתן היה בנסיבות העניין ובשל דחיפות החיפוש לערכו בפני עדים כאמור, וזאת בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 26(א)(1) לפקודה.

26. בהתייחס לטענה שהמשטרה שתלה את האקדח בבית; לא מצאתי כל ביסוס כלשהו לטענה זו ודומה שהיא נטענה בדיעבד ובאופן נמהר כדי לנסות ולחלץ את הנאשם מתוצאות החיפוש ומתוצאות הודאתו במשטרה. הטענה שלפיה השוטרים שתלו את האקדח בדירה היא טענה קשה ביותר המטילה עליהם כתם של פליליות חמורה. על כן מן הראוי היה להיזהר מהטחת האשמות לא מבוססות בעלמא.

עדויות של השוטרים יצחק שגב וסוהר ירושלמי הייתה מהימנה בעיניי. השוטרים פעלו באירוע לאכוף את החוק על פי דין ואין להם מניע להעליל על הנאשם עלילות דברים או להפלילו. עדויות השוטרים חיזקו האחת את רעותה והשתלבו בממצאים ובתיעוד מהזירה. הודאתו של הנאשם הן בשלב החיפוש והן בשלב החקירה מחזקת את מהימנותם כפי שיוסבר לקמן.

על יסוד האמון שרחשתי לגרסת השוטרים אני דוחה את הטענה.

27. בהתייחס לטענה שנערך חיפוש על גופן של אשתו ובנותיו הקטינות של הנאשם שלא כדין וכן בכלי רכב ששניים מהם לא היו שייכים לנאשם ללא רשות הבעלים ושלא כדין; חיפושים אלה לא הניבו תפיסת כלי-נשק או אמל"ח ולא יוחס לנאשם דבר בגינם, כך שלא מצאתי שהם רלוונטיים לבירור אשמתו ואין צורך לדון בהם.

28. בהתייחס לטענת ההגנה שאנשים נוספים משתמשים בבית; הטענה נסתרת מעדות מוהנד קבאני שהעיד שרק הנאשם ובני משפחתו גרים שם (ת/9 ופרוטוקול עמ' 17). נוסף על כך מדובר בטענה כבושה שלא עלתה בחקירת הנאשם במשטרה ולא הובא טעם טוב לכבישתה ועל כן משקלה אפסי. מכל מקום בהתחשב בהודעת הנאשם הטענה אינה מעלה או מורידה.

29. בהתייחס לעדויות ההגנה של אשת הנאשם ובתו; עדויות אלה לא מסייעות לנאשם כיוון שלא מדובר במי שיכולות לשלול את מציאת האקדח במהלך החיפוש או לסתור את הודאתו של הנאשם במשטרה. מסיבה זו לא מצאתי שיש צורך להידרש למהימנותן. אף על פי כן אומר בתמצית שהתרשמתי שמדובר בעדות מעוניינות שסתרו האחת את רעותה, סתרו את גרסת בעל הבית מוהנד קבאני, העידו על עובדות שאינן הגיוניות בעליל, וניכר היה שניסו להחליש את הזיקה של הנאשם ובני המשפחה לבית כדי לתמוך בגרסת הנאשם.

30. לנוכח כל האמור מצאתי שקמה לשוטרים סמכות חיפוש בבית ללא צו שיפוטי והחיפוש שנוהל היה תקין.

האקדח שנתפס בחיפוש הוא האקדח שנבדק במעבדת נשק ושצוין בכתב האישום

31. על יסוד האמון שרחשתי לגרסת השוטרים כאמור לעיל, מצאתי שדיווחיהם אודות תפיסת האקדח והציוד הנלווה מובילים למסקנה שהאקדח שנתפס בבית הנאשם הוא האקדח שצוין בכתב האישום.

32. השוטר יצחק שגב העיד על תפיסת האקדח ותיעד את מספרו הטבוע אשר תואם לאקדח שנבדק במעבדת הנשק ושצוין בכתב האישום (ראו עדותו פרוטוקול עמ' 51). אקדח גל תוצרת הארץ דומה לאקדח FN תוצרת צ'כיה כך שהטעות בזיהוי הראשוני של סוג האקדח טבעית ומובנת ואיני סבור שיש לייחס לה חשיבות מיוחדת כל עוד המספר הטבוע תועד כהלכה ותואם לאקדח שנבדק במעבדה. השוטר יצחק שגב העיד שהאקדח נראה לו כמו FN אולם הוא אינו מומחה לנשק (ראו עדותו פרוטוקול עמ' 52-53).

33. בדוח בדיקת החבלן מיום החיפוש בשעה 09:40 שנערך בתחנת בנימין ציין החבלן את מספרו הטבוע של האקדח, ציין שהוא תוצרת ישראל ופירט שנבדקה מחסנית ריקה ונבדקו כדורי אקדח מסוגים שונים. הפריטים הושארו במשמורת החוקר נסיב ספא. בדיקתו מהווה חיזוק שמדובר באקדח הרלוונטי, ואישור שמדובר במחסנית ותחמושת. עובדות אלה מוכחות גם באמצעות הודאת הנאשם. אשר לאקדח, בהתאם להוראות סעיף 144(ה) לחוק העונשין, נבדק האקדח במעבדת נשק וניתנה בעניינו חוות דעת שעליה חתם קצין משטרה מומחה בדרגת רב-פקד (ת/11).

האקדח והציוד הנלווה נתפסו בבידום בבית בא-ראם שהיה שבחזקת הנאשם.

34. על יסוד עדויות השוטרים שאותן מצאתי אמינות אני קובע שהאקדח והציוד הנלווה נתפסו בבית שבהחזקת הנאשם.

35. השוטר יצחק שגב העיד על מקום מציאת האקדח והציוד הנלווה בבידום בביתו של הנאשם בא-ראם (פרוטוקול עמ' 45). השוטר סהר ירושלמי העיד שצילם את מקום תפיסת האקדח והציוד הנלווה בבידום בבית לאחר שהשוטר שגב תפס אותם (פרוטוקול עמ' 30).

36. די בעדויות אלה כדי לקבוע את מיקום התפיסה.

אין הצדקה לפסול את הודאת הנאשם במשטרה לאחר שלא נמצא שנפגעה זכותו להיוועץ בעורך דין

37. מצאתי שהודע לנאשם על זכותו להיוועץ בעורך דין אולם הוא בחר מטעמיו שלא לעשות שימוש בזכותו זו.

38. בסרטון המתעד את תפיסת האקדח ת/15 (מונה 02:05) הוסבר לנאשם שיש לו זכות לעורך דין והוא השיב שאם יהיה לו עורך דין הוא ידבר.

39. טופס הודעת חשוד טרם חקירה ת/13, אשר כתוב גם בערבית, מתעד את ההסברים שניתנו לנאשם בנוגע לזכויותיו ובין היתר זכותו להיוועץ בעורך דין טרם חקירתו וזכותו להיוועץ בסניגור ציבורי אם הוא זכאי לכך על פי חוק. הנאשם חתם שהוא מאשר את קבלת המסמך. וראו בהקשר זה גם את עדות נסיב ספא (פרוטוקול עמ' 12,10).

40. בהודעתו הכתובה של הנאשם במשטרה, ת/12א, נכתב בין היתר בערבית: "זכותך להיוועץ בעורך דין לפני חקירתך, בכפוף למגבלות הקבועות בחוק וזכותך להיוועץ בסניגור ציבורי אם אתה זכאי לכך על פי חוק".

41. בהודעתו המוקלטת של הנאשם, ת/12ב, ובתמלול ההודעה-ת/12ג, מתועדים דברי החוקר כלהלן: "ויש לך זכות (משפט לא ברור) שאתה תתייעץ עם עורך דין לפני החקירה, אם אין לך עורך דין הפרקליטות הם שמים לך. דיברת עם אשתך, אמרת לה שהיא תראה לך עורך דין ויפגוש אותך בבית משפט..."

42. במזכר שערכה החוקרת מורן שאזו, ת/4, נכתב כך: "היום כאשר קיבלתי את התיק ראיתי שאין תיעוד שהחשוד התייעץ עם עו"ד ולכן התקשרתי לחוקר תורן נסיב ספא ... ושאלתי אותו האם החשוד התייעץ עם עו"ד. נסיב אמר שהוצע לו טרם החקירה והוא ביקש להתקשר לאשתו כדי שהיא תתקשר לאבא שלו כדי שידבר עם עו"ד. וכך היה, החשוד דיבר עם אשתו. היום בסביבות השעה 08:45 התקשר העו"ד של החשוד ושאל אם הוא קיבל ייעוץ ואני עדכנתי אותו בדבריו של נסיב והוא אמר שבאמת אבא של נסיב דיבר איתו..." וראו בהקשר זה גם את עדותו נסיב ספא (פרוטוקול עמ' 12,10).

43. די בכל אלה כדי לקבוע שהנאשם הועמד על זכותו להיוועץ בעורך דין ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות בה שימוש.

44. אשר לטענה בעניין המונח השגוי שבו השתמש החוקר נסיב כדי לומר "סניגור ציבורי", לא מצאתי שיש בפגם זה כדי להוביל למסקנה שנפגעה זכות ההיוועצות של הנאשם.

החוקר נסיב ספא עשה שימוש במילה "ניאבה" בהתכוונו לסניגור ציבורי ובסוברו שמדובר במילה המתאימה. החוקר הסביר בעדותו שהוא רגיל לעשות שימוש במושג זה לגבי הסניגוריה הציבורית (פרוטוקול עמ' 14).

הצדדים הסכימו שמדובר במינוח שגוי ובמילה שמתארת פרקליטים מהתביעה הכללית.

עם זאת, הנאשם הועמד על זכותו להיוועץ בעורך דין במגוון דרכים ומועדים עוד קודם לטעותו של החוקר, ואף הוסבר לו באופן פרטני שזכותו להיוועץ בסניגור ציבורי על פי המינוח הנכון. לפיכך ובהתאם להסברים שניתנו לנאשם במסגרת ת/15, ת/13, ו-ת/12א, טעותו של החוקר לא מנעה ממנו להבין שזכותו להיוועץ בסניגור פרטי. עוד אוסיף שאם סבר הנאשם שדברי החוקר מכוונים לעו"ד מטעם פרקליטות המדינה והוא חשש מכך, יכול היה לברר עניין זה על נקלה באמצעות הפניית שאלה פשוטה לחוקר. הנאשם לא עשה כן, לא מכיוון שחשש מהיוועצות שכזו, אלא כיוון שבאותו שלב לא היה מעוניין בהיוועצות כלל.

45. לפיכך מצאתי שלא נפגעה זכות ההיוועצות של הנאשם ושמשקלו של הפגם שהתבטא בטעותו של החוקר הוא מזערי כיוון שהטעות התרחשה לאחר שהנאשם כבר קיבל הסברים ממצים על מלוא זכויותיו, וכיוון שהטעות לא מנעה ממנו להבין שזכותו להיוועץ בסניגור פרטי. על כן אין הצדקה לפסילת ההודאה.

הודאת הנאשם במשטרה היא הודאת אמת שניתנה באופן חופשי ומרצון ויש בכוחה להוביל להרשעתו.

46. הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הודאתו במשטרה. יש לבחון אפוא האם מדובר בהודעת אמת שיש כדי להוביל להרשעתו.

בחינת הודאות החוץ של הנאשם - רקע נורמטיבי

47. בע"פ 6296/13 אדריס נגד מדינת ישראל (22.03.2015) חזר בית המשפט העליון (כב' השופט הנדל) על ההלכות הידועות בנוגע לבחינת הודאות חוץ של נאשמים. ובלשון פסק הדין נוסחו הדברים כך:

"[...] נקבע שמשקלה של הודאת חוץ של נאשם לצורך הרשעתו ייבחן בעזרת בחינה פנימית וחיצונית. בדיקה זו פותחה על ידי הנשיא א' ברק בעניין לוי (ע"פ 715/78 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 228, פסקה 7 לפסק דינו (1979)). על פי המבחן הכפול, מתפקידו של בית המשפט לבחון תחילה את ההודאה מבחינה פנימית. דהיינו, עד כמה ההודאה קוהרנטית, רצופה, מפורטת ובעלת הגיון פנימי. יש לתת את הדעת לסימני האמת העולים מתוכה. לעומת זאת, המבחן החיצוני יוצא מחוץ לד' אמותיה של ההודאה, ודורש חיזוק וראייה המאשרת את תוכנה של ההודאה. הדרישה אינה גבוהה, אך היא קיימת, ומהווה תנאי בל יעבור (ראו: גבריאלי הלוי תורת דיני הראיות כרך ג 302-285 (2013); יעקב קדמי על הראיות חלק ראשון 128, 133 (2009)). מבחינים אלו הם מצטברים זה לזה ומשלימים זה את זה. על הבחינה להיות מהותית ולא רק טכנית, תוך בדיקת נסיבות המקרה הקונקרטי (קדמי, לעיל, בעמוד 133; לוי, לעיל, בעמוד 298; והפניות שם)"

ובהמשך התייחס בית המשפט בפירוט למבחנים וקבע:

"לשם יישום המבחן הפנימי והחיצוני הוצעה ומופיעה בפסיקה בדיקה משולשת הבוחנת "מי אמר", "מה אמר" ו"דבר מה" (ראו: חוות דעתי בעניין וולקוב, לעיל; ע"פ 3140/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.2012); פסק דינו של השופט י' דנציגר בע"פ 8589/13 רמילאת נ' מדינת ישראל (27.1.2015)). ההיבט הראשון עוסק בזהותו של הנאשם שהודה. הוא שואל מיהו הנאשם. בין היתר נכון לבדוק האם הוא משתייך לאחת מהקבוצות אשר נשקף מהן סיכון מוגבר למסירת הודאת שווא, כפי שנדון בוועדת גולדברג (הכוונה לדין-וחשבון הוועדה לעניין הרשעה על סמך הודאה בלבד ולעניין העילות למשפט חוזר (דצמבר 1994 - תוספת שלי א"כ)). רשימה זו איננה סגורה, והיא אף לא ממצה את ההיבט הראשון. ההיבט השני בוחן את תוכן ההודאה, תוך כניסה בעובי

הקורה של סיפור ההודאה ובחינת התמונה הכוללת, הן מבחינת פרטיה של ההודאה, והן מבחינת עיתוי מסירתה והקשרה. יש לשקול היטב מה אמר הנאשם. ההיבט השלישי עניינו המבחן החיצוני והידרשות לראייה חיצונית לנאשם. אלא שיודגש שאין מדובר רק בבדיקת קיומו של "דבר מה נוסף" בעוצמה מינימלית, אלא הקניית שיקול דעת לבית המשפט האם יש להרשיע את הנאשם או לא. במסגרת מבחן זה יש להרחיב את הראייה ולבדוק ראיות חיצוניות לעומת ההודאה, לחיוב ולשלילה. למשל, יש לבחון לא רק האם קיים "דבר מה נוסף", אלא האם קיים בנמצא "דבר מה חסר" או "דבר מה סותר". "דבר מה חסר", משמעותו האם ההודאה לוקה בחסר בנקודה חשובה. "דבר מה סותר", כלומר האם פרטי ההודאה סותרים את אשר התרחש בפועל בנקודה מהותית. הפניה החוצה מהודאת הנאשם נועדה לברר לא רק אם ניתן להרשיע את הנאשם, אלא האם ראוי ונכון לעשות זאת".

48. בהלכה הפסוקה נקבע שמבחנים אלה מקיימים ביניהם יחס של 'מקבילית כוחות' דהיינו ככל שמשקלה ה'עצמי' של ההודאה גדול יותר, ניתן יהיה להסתפק ב-'דבר מה נוסף' בעל משקל פחות, ולהיפך (ראה ע"פ 8589/13 **רמילאת נגד מדינת ישראל** (27.01.2015) (פסק דינו של כב' השופט י' דנציגר)).

49. בע"פ 7532/12 **איטל נגד מדינת ישראל** (11.12.2016) (כב' השופט סולברג) הוצע להוסיף מבחן רביעי, "בפני מי", אם הנאשם מכחיש את עצם מתן ההודעה:

"כאשר עצם מתן הודאת החוץ מוכחש על-ידי הנאשם, מתווסף לדעתי היבט רביעי לבחינה האמורה, אשר ניתן לכנותו 'בפני מי'. היבט זה עניינו מהימנותו של האדם שבפניו ניתנה ההודאה. מטבע הדברים, נודע להיבט זה משנה חשיבות כאשר האדם המעיד כי הנאשם התוודה בפניו אינו איש מרות, או כאשר אותו אדם הוא 'עד מעוני'"

50. בהציבי מבנים אלה לנגד עיניי, בחנתי את הודאת החוץ של הנאשם.

בחינת ההודאה במבחן הפנימי

51. **מי אמר**; הנאשם אינו נמנה על אחת מקבוצות הסיכון המועדות להודאות שווא, ולא הופעל עליו לחץ בלתי סביר. הדברים עולים בבירור מהקלטת החקירה ומהתמלול. דברי הנאשם בהודאתו תואמים לדברים שאמר לשוטרים באופן ספונטני בזירת החיפוש לאחר שהוזהר כדין שלפיהם האקדח שייך לאחיו שנרצח והוא לא רצה להשאירו בירושלים (ת/15) וכן תואמים לתגובתו המידית עת נעצר (ת/16).

מה אמר; בהודאה הסביר הנאשם של מי האקדח, ומסר שמדובר באקדח של אחיו שנרצח במסגרת סכסוך

משפחות וכי אחיו העביר את האקדח לרשותו כחודש וחצי לפני הירצחו ומאז הוא מחזיק בו במשך כשנה. הנאשם מסר שהאקדח, המחסנית, הכדורים, הפונדות, והשכפצים, הוחזקו באינטרסול שבבית. הנאשם הסביר מדוע שמר את הדברים בחזקתו ומדוע דווקא בבית בעירה א-ראם ומנה לכך שלוש סיבות - שלא יהיו בירושלים כדי שלא יאבד מישהו נוסף, כדי שאף אחד מבני המשפחה לא ידע על קיומם, וכיוון שלא ידע שבגדה זה אסור. הנאשם עמד על כך שלא ירה באקדח, מעולם לא ירה בכלי-נשק כלשהו, ולא תכנן לעשות עם האקדח והציוד הנלווה מאום. גרסתו סבירה, הגיונית, מגלה מניע הגיוני, וסיבתיות ברורה.

טענת הנאשם שלפיה הוא הודה בזירה ובחקירתו במשטרה רק בהחזקת השכפצים אך לא בהחזקת האקדח, נסתרת מהסרטון ת/15 שם נראה בבירור שמוצג לנאשם אקדח והוא מגיב ואומר שזה של אח שלו; נסתרת מתיעוד חקירתו שם עולה בבירור שהתכוון לאקדח ואף נקב במילה אקדח; ונסתרת גם מעדותו שבה התנסח כך: "בא אליי חייל הוא מחזיק באקדח, הוא אמר לי נדים למי זה ואני אמרתי לך לאח שלי ותעשה מה שאתה רוצה" (הטעויות במקור - א"כ) (פרוטוקול עמ' 33). לאחר מכן בתשובה לשאלת בית המשפט חזר בו וטען שהחייל החזיק בשכפ"צ ולא באקדח.

52.מדובר אפוא בהודאה מפורטת, מנומקת, הגיונית, ועתירת פרטים. מנגד הסבריו של הנאשם בעדותו לדברים שאמר בזירה ובחקירה אינם הגיוניים, אינם מתיישבים עם חומר הראיות, ולא הניחו את דעתו. לפיכך משבחנתי את מכלול הנסיבות, מצאתי שההודאה צלחה את המבחן הפנימי.

בחינת ההודאות במבחן החיצוני - דבר מה נוסף

53.מצאתי שגם בחינת ההודאה במבחן החיצוני מובילה למסקנה שמדובר בהודאת אמת. הדברים אמורים בפרט על רקע ההתאמה שבין ההודאה לממצאי החיפוש לרבות תיאור האקדח, מיקומו, וקוטרו המיוחד (45 מ"מ), וההתאמה שבין גרסת הנאשם שאישר שהוא גר בבית בעיקר בסופי שבוע לגרסת גיסו מוהנד קבאני שאישר שהנאשם גר בבית עם בני משפחתו והוא המחזיק בו (ת/9 ועדותו פרוטוקול עמ' 17).

54.כידוע, הודאת חוץ של נאשם כשלעצמה אינה מובילה להרשעה אלא אם נמצא "דבר מה נוסף" לחיזוקה המעמיד את ההודעה במבחן של אמת. אין מדובר בראייה המסבכת את הנאשם אלא נדרשת ראייה המוסיפה סימני אמת חיצוניים להודאה ואשר תשמש, על פי השכל הישר, אמת מידה לאמיתותה (ראה ד"נ 3081/91 קוזלי ואח' נגד מדינת ישראל (25.08.1991); רע"פ 4142/04 סמל מילשטיין נגד התובע הצבאי הראשי (14.12.2006)).

55.כאמור במסגרת מבחן זה יש להרחיב את זווית הראייה ולבדוק את השתלבותן של הראיות החיצוניות בהודאה, לחיוב ולשלילה, דהיינו האם קיים "דבר מה חסר" או "דבר מה סותר". זאת כדי לברר האם ראוי ונכון יהיה להרשיע את הנאשם על פי הודאת החוץ.

56.ממצאי החיפוש, ידיעותיו של הנאשם אודות פרטים מוכמנים, וגרסת בעל הבית הגיס מוהנד קבאני, מהווים

דבר מה נוסף אשר מעמיד את הודאת הנאשם במבחן של אמת ותורם למסקנה שמדובר בהודאות חוץ
אותנטית שתוכנה אמת.

57. גם במבט רחב יותר לא מצאתי שיש בהודאה פרטים שהתבררו כשגויים או שהיא סותרת ראיות אחרות
שנאספו בתיק, כך שלא היה צורך להידרש להסברים בנוגע לסתירות כלשהן ולסבירותם של הסברים אלה.

58. לאור כל האמור הגעתי למסקנה שהודאת החוץ שמסר הנאשם היא הודעת אמת ובעלת משקל משמעותי
ומכריע.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

59. המשקל המצטבר של הודאת החוץ ושל הראיות שנאספו בהליך החיפוש, מוביל למסקנה שהנאשם החזיק
באקדח ובציוד הנלווה בבית שבהחזקתו בעיירה א-ראם שלא כדין, ופשיטא שעובדות אלה משכללות את
העבירה שיוחסה לו.

סוף דבר

60. אני קובע שעובדות כתב האישום והוראת החיקוק שיוחסו לנאשם הוכחו ברף הנדרש בפלילים.

על כן אני מרשיע את הנאשם בהחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.